

לפני אדני שפתי תפתח (נשמות)

<p>יוד ה' ו' ה' ה' יוד ה' ו' ה' ה' יוד ה' ו' ה' ה' יוד ה' ו' ה' ה' יוד ה' ו' ה' ה' יוד ה' ו' ה' ה' יוד ה' ו' ה' ה'</p>	<p>יכוין להעלות ה' פרצופי העשיה ע"י שם צ"ן, ולכלול נפשו עם נרנח"י דעשיה, ולהעלותם עם חלקי האלכות דנרנח"י דעשיה אל היצירה.</p> <p>אח"כ יכוין להעלות ה' פרצופי היצירה עם ה' פרצופי העשיה ע"י מ"ה וצ"ן, ולכלול רוחו ונפשו עם נרנח"י דיצירה ועשיה, ולהעלותם עם חלקי האלכות דנרנח"י דיצירה ועשיה אל הצריאה.</p> <p>אח"כ יכוין להעלות ה' פרצופי הצריאה עם ה' פרצופי היצירה עם ה' פרצופי העשיה ע"י ס"ג מ"ה וצ"ן, ולכלול נר"ן שלו עם נרנח"י דצ"ע, ולהעלותם עם חלקי האלכות דנרנח"י דצ"ע אל האצילות.</p> <p>אח"כ יכוין להעלות ה' פרצופי האצילות עם ה' פרצופי צ"ע ע"י עסמ"צ, ולכלול נרנ"ח שלו עם נרנח"י דאצ"ע, ולהעלותם עם חלקי האלכות דנרנח"י דאצ"ע אל שורשם העליון שבאצ"ע ונרנח"י דא"ק.</p>	<p>נ"ג ע"א</p> <p>נ"ג ע"ב</p> <p>נ"ג ע"ב</p> <p>נ"ג ע"ב</p>
--	--	---

ברכת אבות - כריעה א' (עולמות)

<p>זקיפה א': יכוין לזקוף ולהעלות זו"ן דאצילות ע"י יוד ה' דקס"א, כדי לכלול לזו"ן דצריאה.</p> <p>זקיפה ב': יכוין לזקוף ולהעלות כחצ"ד דאצילות עם כל האצילות, להלביש את נכ"י דא"ק ע"י יוד ה' דע"צ הנזכר.</p> <p>גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ע"צ יוד ה' וי"ו ה' שבו אצא דאצילות וכו' חיות של האצילות לעולם האצילות, כדי שיכין שם מקום לצריאה כשעלה לאצילות.</p> <p>גם יכוין להאיר ע"י שם ע"צ זה מאצילות לצריאה.</p>	<p>ברוך:</p> <p>אתה:</p> <p>יהו"ה:</p>	<p>נ"ה ע"ב</p> <p>נ"ו ע"ב</p> <p>נ"ז ע"ב</p> <p>נ"ח ע"ב</p>
--	--	---

ברכת מגן אברהם - כריעה ב' (עולמות)

<p>זקיפה א': יכוין לזקוף ולהעלות צ' מיני שפע ע"י יוד ה' דקס"א כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דיצירה.</p> <p>זקיפה ב': יכוין לזקוף ולהעלות כחצ"ד דצריאה עם כל הצריאה לאצילות ע"י יוד ה' דס"ג הנזכר.</p> <p>גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ס"ג יוד ה' ו' ה' ה' שבו אימא דאצילות וכו' חיות של הצריאה, לעולם הצריאה, כדי שיכין שם מקום ליצירה כשעלה לצריאה.</p> <p>גם יכוין להאיר ע"י שם ס"ג זה מהצריאה ליצירה.</p>	<p>ברוך:</p> <p>אתה:</p> <p>יהו"ה:</p>	<p>ע"ח ע"א</p> <p>ע"ט ע"ב</p> <p>פ"א ע"ב</p> <p>פ"ג ע"א</p>
--	--	---

מוֹדִים - כְּרִיעָה ג' (עולמות)

מוֹדִים אֲנֹחֶנּוּ לךְ:

להמשיך לזו"ן דיצירה צ' מיני שפע ע"י יו"ד ה"א דקמ"ג כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דעשיב.

ק"א ע"א

שְׂאֵתָה הוּא:

להמשיך לכחצ"ד דיצירה צ' מיני שפע ע"י אלה"ה דקמ"ג הנזכר כדי להעלותם, ולכלול כחצ"ד דעשיב.

ק"א ע"ב

יְהו"ה:

זקיפה א': יכוין לזקוף ולהעלות זו"ן דיצירה ע"י ו"א ה"א דמ"ה הנזכר.

ק"ב ע"ב

זקיפה ב': יכוין לזקוף ולהעלות כחצ"ד דיצירה עם כל היצירה לצריאה ע"י יו"ד ה"א דמ"ה הנזכר.

גם יכוין להמשיך שפע והארה משם מ"ה יו"ד ה"א ו"א ה"א שהוא ז"א דאילנות והוא חיות של היצירה, לעולם היצירה, כדי שיכין שם מקום לעשיב כשיעלה ליצירה.

גם יכוין להאיר ע"י שם מ"ה זה מהיצירה לעשיב.

ק"ג ע"ב

ברכת הטוב שמך - כְּרִיעָה ד' (עולמות)

בְּרוּךְ:

להמשיך לזו"ן דעשיב שפע אחד ע"י יו"ד ה"ה דקנ"א הנזכר כדי שיוכלו לעלות ליצירה.

ק"ה ע"א

אֲתָה:

להמשיך לכחצ"ד דעשיב שפע אחד ע"י אלה"ה דקנ"א הנזכר כדי שיוכלו לעלות ליצירה.

ק"ו ע"א

יְהו"ה:

זקיפה א': יכוין לזקוף ולהעלות זו"ן דעשיב ע"י ו"ו ה"ה דצ"ן הנזכר ליצירה.

ק"ז ע"א

זקיפה ב': יכוין לזקוף ולהעלות כחצ"ד דעשיב עם כל העשיב ליצירה ע"י יו"ד ה"ה דצ"ן הנזכר.

גם יכוין להמשיך שפע והארה משם צ"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה שהיא מלכות דאילנות והיא חיות של העשיב, לעולם העשיב.

ק"ח ע"א

ברכת המברך את עמו ישראל בשלום (נשמות)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהו"ה:

בברכת המזבך, צד' אותיות הוי"ה ה"ה, יכוין כי הם צחי' אצ"ע עם ד' שמות דעסמ"צ, ונרנח"י וחלקי האלכות שבהם שעלו קודם העמידה (לפני אדנ"י שפתי). עתה יכוין **לכלול** אותם זה בזה.

ק"א ע"א

ה' עשיב עם שם צ"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה ונרנח"י שבה ונפשו, עם חלקי האלכות שבהם בכל חלקי היצירה**ו'** ויצירה עם שם מ"ה יו"ד ה"א ו"א ה"א ונרנח"י שבה ורוחו, עם חלקי האלכות שבהם בהיותה כלולה מכל חלקי העשייה, בכל חלקי הצריאה.**ה'** וצריאה עם שם ס"ג יו"ד ה"י ו"א ה"י ונרנח"י שבה ונשמתו, עם חלקי האלכות שבהם בהיותה כלולה מכל חלקי העשייה והיצירה, בכל חלקי העשיב דאילנות.**י'** אילנות (דצ"ע) ואצ"ע דאילנות, עם שם ע"צ יו"ד ה"י ו"י ה"י ונרנח"י שבהם, וחיב שבו עם חלקי האלכות שבהם בהיותם כלולים מצ"ע, בכל אצ"ע ונרנח"י דא"ק.וע"י העלייה והכללות הנזכר, יכוין להמשיך **תוספת** נרנח"י מהמאילל לא"ק ואצ"ע דא"ק ודאילנות ודצ"ע.

אח"כ יכוין להוריד עליו כח ותוספת נרנח"י הנזכר ע"י עסמ"צ. יו"ד ה"י ו"י ה"י
 אח"כ יכוין להעלות כל הנרנח"י הנזכר למ"ן למלכות דאצ"ע. יו"ד ה"י ו"א ה"י
 יו"ד ה"א ו"א ה"א
 יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה

ה' יודין הרי חמשים וכו' השמות של אה"ה יה"ו העיקרי הם בני' מ"ב הרי הכל בני' צמים ובהעלותך (ט) מהעצירה בה' חסיון אל ד' היות עמ"ב ולג' אה"ה דיודין דהסין ודאלפין כי כולם בני' תרפ"ו וחסוף עליהם שם יה' והרי הכל בני' שבת (י) כי סוד שבת הוא ע"ב וז"ל ברא"ה ואז הם סוד שם יה"ו וכשתעלה מהעצירה אל חנגב עומך במשפחה כי מימי שבת לריך הגוף שישיב אוחס :

כונה ג' (י) יסוין כי המקוה בעלמא שהוא ככלי הוא אה"ה דהסין שהוא בני' מקו"ה וז"ס כלי ומלבוס אל שמות ההייה שכתובו שהם צמ' המים והם סוד ד' היות עמ"ב ובהם ט"ו יודין כמנין מים ולפי עד' היותו של שם סוד המים שרשם היא הויה הא' של ע"ב שהיא בחכמה וכמיב כולם בחכמ' עשית. וגם כי עיקר המים הם צמדות החמד שפולם בני' ע"ב ולכן היו המים שצמקוה מ' סאה כנגד הו' יודין של הויה דע"ב **בי היא בעיקרית :**

ג לריך שיטבול ויסוין להסיר ולהפשי' מעליו הרוח שהי' שורה עליו ציני החול וישרה עליו עתה רוח מן הכריאה וזה ע"י אה"ה דהסין שהוא בני' מקו"ה. גם יסוין אל צ' שמות אה"ה יה"ו שסודם בעולם הכריאה אשר מהם יוצאים ז' מרגללן שהם ז' שמות אחרים הנו' בפ' יתרו בס"ה בר"מ וכבר ביארנו למעלה והם עולים בני' חממ"ט ועם קנ"א של המקוה דאהיה דהסין הרי הכל אלף והם סוד אלף עמלמן של אורות היוצאים מן הביני' ומאירי' למטה ויסוין לקבל גם הוא הארה מהם. גם ראוי לאדם לפעום כל התבשילין שמבשל בע"ש לכבוד השבת כי הוא דוגמת האדם המכין מעודה למלך ועומם התבשילין אם הם עובים ואם חסרין איזה תכלין כדי שיתקנס או כדי שיבשל תבשילים אחרים. וכז' הוראה שמקבל האורח בשבת פ"י וז"ס עומעיה חיים וכו' שחקנו כלל המופק דשבת המתח' סכנת שבת רל"ח קרבנות' כי כי בע"ש התבשילין של שבת מע"ס וזה למימם פלוגים (י)

ענין קבלת שבת בחפלה המנחה דע"ש דע כי ענין זה הוא דבר גדול להמשיך קדושת שבת מעת הפלת המנחה דע"ש ודע כי מעת הפלת המנחה דע"ש מחת' העולמות לעלות ולהכלל זה בזה רק שיש כמה מיני בח' של כללות העולמו' ובהם מדריגות רבות אבל עתה הענין הוא כי מעתה מחת' העולמות לעלות ולהכלל זכ"י. והנלע"ד בזה הוא כי הנה אל' מורי ז"ל כי בקב"ש בשדה אז נטוין שכבר נכנסו תלת פרקין תחתין דאות ל' דללס דאור"ה ונלע"ד כי עתה נכנסים של אימא ואז בקבלת שבת בשדה נכנסים של אבא כנלע"ד **וזה סדר** הכונה הנה קודם שהאמר פ' דלני שפי' הפחה פי' דתפל' מנחה דע"ש הכוין ותחשוב להעלות שמתבשרך כל חלק הנפש' שהם צמ' העשיה ע"י שם יוד הוהוה הנקרא הויה"ה דב"ן דמלוי הסין ולהעלות' עד הויה"ה וז"ס חוס' שבת דנפש כי העשיה נכללת ביו' ונחוסף בה קדושה ואח"כ להעלות הויה"ה עם כל חלקי הרוחין שבה אל עולם הכריאה וזה ע"י הויה"ה דמ"ס דאלפין וזהו חוס' רוח ואח"כ להעלות הכריאה וכל חלקי הנשמות שבה אל עולם האל'י' וזה ע"י הויה"ה דמ"ג וזהו חוס' נשמה ואח"כ הכוין לכבוד עולם עם צמ' נשמה לנשמה שהוא נפש' דמל' דאל'י' ע"י שם הויה דע"ב דיודין אשר שם. והאמת הוא כי גם באל'י' עמ"ב יש רוח דאל'י' ונשמה דאל'י' ונשמה לנשמה כו' אבל הלא' שבדוריו זה יהיה מי שיוכל **לצות לפש דאל'י'ן** והרי בכח סוכנה והמחשבה הוה קבלו כל החלקים חוס' קדושה **ואח"כ** תחמיל העמידה הכוין בכריעה הא' אשר צמ' ברך כעוד **להוריד** עלך כח הנשמות ההם אשר הם נפש דאל'י' וזה ע"י הויה דע"ב דיודין וצמ' יס"ה שהיא הוקיפה הא' חוקף ותכוין כי ע"י אלו הנשמות אמה **תעלה** את המל' למע' כבוד מ"ן ותכוין **ותקוף** את המל' ע"י הויה דע"ב דיודין כנו' ואח"כ בכריעה ב' דמנן אברהם הכוין להוריד עלך צמ' הנשמה מן הכריאה ע"י הויה דע"ב כנ"ל ואח"כ חוקף ע"ד הנ"ל **ובכריעה ב'** דמורדים הכוין להוריד ולהמשיך עלך הרוח מן הויה"ה ע"י הויה דמ"ה כנ"ל ותכוין בשם ההייה הנ"ל צמדים אמתו לך שאתה **הוא ה' אלהינו** כי וזקיפה תכוין אל הנ"ל ובכריעה

אחד גדול שאמר לו שקבלה היתה בידו מרבותיו שכל מי שנקבר בע"ש אחר שעה ה' מן היום שאין לו תבוס הקבר לפי שמן שעה ה' מתחיל חוס' קדושה שבה ויש לו דין כאלו נקבר ביום שבת עלמא ואל' כי ז"ס ה' יתירה של יום הששי כי בכל הימים לא נזכר בהם ה' כמו ביום א' ולא אמר האחד וכן יום ב' כי אכל כאן נאמר הו' לרמזו כי בה' שעות מיום ו' חיקף סמך אליו ויכולו השמים והארץ כו' והיקף נחשב כאלו הוא יום שבת ולכן סמך הו' ויכולו כו' ומורי ז"ל הורה לדבריו וכסכים אליהם (ח) מנגי מורי ז"ל (ג) חיקף בסיימו הפלה שחרית דיום ו' הוה הולך לבס"כ או לבית מדרשו אם היה שם ס"ה כשר היה מוילאו וקורא בו הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום והוא היה קורא המקרא מתוך הס"ה והי' לו תלמיד א' שהיה קורא לו התרגום מתוך ספר התרגום והוא אומר אחריו וכן היה עושה בכל פסוק ופסוק עד שמשלים הפר' ולא היה עושה כמו שיש מתייבחים לקרוא כל הפרשה כולה מקרא פ"א ולשנותה מקרא פ"ב אח"כ קורים כולה יחד תרגום פ"ג אבל כל פסוק ופסוק בפ"ע היה קורא שמות' והיה דוחק עלמא לקרותה ביום ו' והיה אומר כי ז"ס והיה ביום הו' והכינו את אשר יביאו, זולת אם אירע לו שום אונס גדול מאד שאז היה קורא הפר' שמות' אחר סיום הפלת שחרית דיום שבת קודם סעוד' שחר' כמו שעה רבינו הקדוש לבנו ולא כמו אה"ה הקורים אוח' באמ"ל הפלת שחרית דשבת :

וארר (ג) קריאת הפר' היה עובל העצירה של ע"ש הנו' בס"ה פ' תרומה ד' קל"ו ע"ב דרב המנוח סבא ע"ה הוה סליק מנהרא בכל ע"ש כו' והיה אומר מורי ז"ל כי כיון שכבר קרא הפרשה כבר יש באדם כח לקבל חוס' קדושה השבת ולכן לא הי' עובל קודם שיקרא הפרשה זולתי דרך מקרה ואף גם מקרה זה לא היה עובל רק אחר שהתח' שעה ה' מיום ו' כמו שבארנו לעיל על ה' יתירה דיום הו'. והיה אומר מורי ז"ל כי חוס' שבת היה ניכר ומתגל' במנחם האדם חיקף אחר העצירה הנו' אבל עיקר הגילוי לא היה רק אחר חמי' היום ודוקא אם עובל כבר והסיר ממנו קליפין דחול ע"י כוונתו כעודע שקליפין דחול הם הם בגדי חול של נפש האדם ואפשר שכל מה שהיה קרוב לליל שבת יתגלה יותר חוס' שבת :

כונת (ד) העצירה של ע"ש הנה אחר שנכנסת תוך מי הים או הגהר או המקוה קודם שתעבול תכוין כי המקוה הוא סוד שם אה"ה דהסין העולה בני' קנ"א כמנין מקוה כי שם מתקבלים כל שמות אה"ה היותר עליונים ממנו כמ"ס ואח"כ תכוין למשך במקוה הזה את הנחל העליון והוא ד' הויה עמ"ב וז' אה"ה דיודין ודאלפין ודהסין כי כאשר הם פשוטים יש את יוד א' בכל שם מהם ונמלא שהם ז' יודין ב' השמות האלו. וכבר ידעת כי ז' שמות אלו הם סוד שבעה שמות של שבת בסוד שבעה אבותיו של אה"ה יה"ו הנו' בר"מ בפ' יתרו ונריך לכוין כי בפשוטים יש בהם שבעה יודין פשוטים אבל תכוין ג"כ במלוייהם ותוסף עליהם שם יה"ה כי הוא סוד השבת והרי הם ז' יודין שהם בני' כ"ל מנח"ל ועם כללות הח' יודין עלמם הרי נח"ל ואח"כ תכוין לכלול כללו' היודין בעלמם ובכללותם כנו' והם ב' כללים ותלפס עם נח"ל ויהיה בני' מ"ס והרי נמשכו המי' לתוך המקוה אח"כ תכוין שכל זה יהיה לכבוד שבת והוא כי הלא' צמ' שמות הנ"ל שהם ד' היות וג' אה"ה ושם יה"ה הם ל' אוחיו' וזהו ל' של לכבוד וכשתוסף ב' כוללים שהם כללות הו' שמות וכללות שם יה"ה יעלו במספר כבוד ומספר כל ח' השמות הנ"ל עמלמן הם בני' שבת (ט) וכשתעלה מן המים תאמר את תשיב משבת רגליך (י) **כונה** אחרת דע כי לריך האדם לעבול ב' עבילות זו אחר זו (ז) והא' היא להפשיט בגדי החול של הנפש והב' היא לכבוד שבת לקבל החוס' וצמ' תכוין לשם אה"ה דמלוי יודין (ח) שהוא בני' מקו"ה. וצמ' תכוין לב' שמות אה"ה יה"ו הנו' בר"מ בפ' יתרו ולו' שמות היוצאים מו' אבותיהם שהם אלו יהוה. יהוה בנקי"ד אלקים. מלפך. יה"ה אדני. אל. מלפך. אלהים כי כל אלו השמות הם סוד קדושת השבת ותכוין כי באלו השמות יש

הגרות וביאורים : ה' פשטה נצרת ל' פשוטה. ה' נצרת כ"י. ה' נצרת ג' יודין ג' וזין וי"ל מאוספת. ח' נצרת ד' ל' נצרת. הרי לך ביאור זרת כל האותיות : פ"ה : ח) כפ"ה וכת"י הנוסח ב' וזין עיין לפיל כחות הקודם : א) ח"ש נראה מדברי הרב ז"ל שאולי נקבר בחותן לרחן : ב) כפ"ה כשער הנחג העלמוד ד"ה מנסים של מורי ז"ל : ג) כפ"ה שם ובפ"ג מאשר השבת : ד) כפ"ה ס"ד מאשר השבת : ה) כפ"ה רל"ב ותנ"ה יה"ה הכל ג' שבת כן הוא כפ"ה : ו) ח"ה הנה לא פי' הרב המספר כ"ל הוא והלע"ג. שהמספר כך הוא שדה' היות הם נמליו פס"ב וכללותם הם רל"ב וג' חיקף הם א' יודין קס"א וז' דהסין קנ"א וז' דאלפין הוא קמ"ג וכללותם הם תנ"ה ושם יה"ה פשוט כולם נחמד הם כמנין שבת כנלע"ג. עיין בלות הקודם : ז) וז"ל כפ"ה ושמתו מן מר"י ארו"ן שמתו ממורי ז"ל שאם הוא בעל קרי לריך שיטביל ג"ש. א' להסיר השומאה. ב' להסיר כנגי חול. ג' חוספת כמ"ה : ה) ח"ה ל' נמליו הויה"ן. כן הוא כפ"ה : ט) עיין תר"ח דף ג"ס ע"ב שבת וז"ל נמלא כי עמ"ב הוא כס"י הויה וקס"א קמ"ג קנ"א הוא צמ' חת' הנוק' וכן יעקב והל' נקרא קניי הם (י) פ"ד ח"ה א' שפסוק סכ"י ס"ד לט"א

לדי עמלן והוא כלי...
וכנ' ימים האחרונים יכין לזכות
זיון כסם מלמט' לחיילה

שניו ליל

קבלת שבת במנחה - דף סב ט"ג

הכוונות

שער קצב

וכן על דרך זה תכוין בכריעה וזקיפה הרביעי בעולם העשיה, אלא שבעשיה אין צורך רק להוריד שפע אחד בלבד, והוא לשתוכל העשיה להעלות ולהכלל באצילות, כי הרי אין עולם אחר למטה ממנו. ובחתימת ברכת שים שלום, בברוך אתה יהו"ה המברך את עמו ישראל בשלום אמן, תכוין בזו ההוי"ה זו הכונה, כי היו"ד היא באצילות, והה"א בבריאה, והוא"ו ביצירה, והה"א בעשיה, ואז תכוין לכלול אותם כולם זה בזה ממטה למעלה פעם אחרת, מן אות ה' אחרונה

מתוק מדבש

אור, ובזקיפה ההיא שבתחילת ברכת מודים תכוין לזקוף ולהעלות את עולם היצירה אל הבריאה על ידי שם הוי"ה דמ"ה וכנזכר למעלה.

וכן על דרך זה תכוין בכריעה וזקיפה (ס"ג) הרביעית בעולם העשיה, אלא שבעשיה אין צורך בכריעה ההיא רק להוריד שפע אחד בלבד מהיצירה אל העשיה על ידי שם אהי"ה במילוי ההי"ן וכנזכר, והוא לשתוכל העשיה (ס"ג) לעלות אל היצירה כדי ולהכלל ולקבל תוספת אור (נפע"ם סג"י) ביצירה (וכנ"ל נסקדמס), ואין צורך גם כן שפע אל העשיה שיוכל לכלול בו את העולם שתחתיו כי הרי אין עולם אחר למטה ממנו שנכוין להעלותו אל העשיה ולכלול אותו עמו, כי אין הקליפה שתחת עולם העשיה עולה אל העשיה, ואדרבה בקבלת שבת מתרחקת העשיה מהקליפות ונשאר מקום הנה"י דעשיה חלל וריק בין הקדושה והקליפות בסוד תחום שבת כמבואר לקמן בדרוש תחום שבת (דף סג ט"ג וט"ד), ולכן בכריעה הרביעית בשפע אחר, שהיא להמשיך השפע כדי שהעשיה יוכל לעלות אל היצירה, ובזקיפה תכוין לזקוף ולהעלות את העשיה אל היצירה על ידי שם הוי"ה דב"ן.

כוונת

עליית העולמות ונרנ"ה בחתימת ברכת שים שלום

ובחתימת ברכת שים שלום בברוך אתה יהו"ה המברך את עמו ישראל בשלום אמן, תכוין בזו תהוי"ה של חתימת הברכה זו הכונה שנבאר עתה. (נפע"ם סד' אופיות הוי"ה דלקמן הם פשוטות וכן נראה קצת גם מהמשך המאמר), כי היו"ד של הוי"ה זו היא באצילות שהיא שורש אל עולם האצילות (כמבואר בע"ס שמ"ג פ"ב) והה"א ראשונה היא בבריאה שהיא שורש אל עולם הבריאה, והוא"ו ביצירה שהיא שורש אל עולם היצירה, והה"א אחרונה היא בעשיה שהיא שורש אל עולם העשיה, ואז תכוין לכלול אותם כולם את ד' עולמות אבי"ע עם ההוי"ה שבתוכם זה בזה ממטה למעלה פעם אחרת, ר"ל מלבד מה שכבר העלית אותם במחשבתך ממטה למעלה קודם העמידה תחזור לכוללם עתה, ולהעלותם מן אות ה' אחרונה של השם

שער קבלת שבת במנחה - דף סב ט"ג הכוונות קצג

עד אות יו"ד, ותכוין כי אז יורד גם כן תוספת נשמה לנשמה, ותוספת הנשמה, ותוספת הרוח, ותוספת הנפש.

ונמצא כי תחילה אנו מעלים אותם לקבל תוספת כי סוד העליה והכללות הוא עצמו תוספת הקדושה.

ואחר כך תכוין להורידם עליך, ואחר כך תכוין להעלותם.

וזהו שלא תכוין במחשבתך בד' הכריעות וד' הזקיפות להוריד בחינת הנשמות או להעלותם, אלא בענין העולמות עצמן כנזכר למעלה, ואחר כך בברכת ברוך אתה יהו"ה המברך את עמו ישראל בשלום אמן.

מתוק מדבש

היי"ה עד אות יו"ד, והיינו שתעלה את העשיה ליצירה והיצירה לבריאה והבריאה לאצילות והאצילות למאציל (וכנ"ל זכוונות שקודם העמידה), (והנה נהמשך המאמר משמע שרין על העולמות אם הנרנ"ח שמתוך הד' עולמות אצ"ע), ותכוין כי אז יורד גם כן עליך מלמעלה תוספת נשמה לנשמה והיא בחינת נפש דחיה ממלכות דאצילות וכנ"ל בתחילת הרוש זה, ותוספת הנשמה מהבריאה ותוספת הרוח מהיצירה ותוספת הנפש מהעשיה.

ומפרש דבריו ואמר ונמצא כי תחילה אנו מעלים אותם את העולמות והנרנ"ח שבתוכם כדי לקבל תוספת קדושת השבת, כי סוד העליה והכללות מעולם לעולם והתכללות התחתון באור שבעולם העליון הוא עצמו תוספת הקדושה שמקבל התחתון והרי שעל ידי העליה ניתוסף בהם קדושת השבת.

ואחר כך אחר שקבלו הנרנ"ח שבאבי"ע תוספת קדושה למעלה תכוין להורידם עליך שעל ידי זה הנרנ"ח שבך יקבלו תוספת קדושת השבת, ואחר כך תכוין להעלותם את בחינות הנרנ"ח שירדו עליך, עתה תעלה כדי שיהיו בבחינת מין אל המלכיות שבאבי"ע להעלותם ולזוקפם, (עין ס"י הכש"ש ח"ג דף קיא ע"א, והוא על י" שמונה הראשונה (לעיל בעמ' קפה) שזכריעות וזקיפות שזעמידה וזקפים את המלכיות שזאצ"ע על ידי זמירות הנרנ"ח בסוד מ"ן, זל"ג עמ' כו אות יב).

ואמר הרב ז"ל והזהר שלא תכוין במחשבתך בד' הכריעות וד' הזקיפות להוריד עליך בחינת הנשמות שבד' עולמות אבי"ע בסוד תוספת קדושת שבת או להעלותם כדי לקבל תוספת קדושת שבת, אלא תכוין רק בענין העולמות עצמן להעלותם מעולם לעולם כנזכר למעלה, ואחר כך בברכת ברוך אתה יהו"ה המברך את עמו ישראל בשלום אמן, (ס"ג) או בהוי"ה

ואחר כך תתחיל העמידה, ותכוין בכריעה הא' אשר בתיבת ברוך כנודע, להוריד עליך כח הנשמות ההם אשר הם נפש דאצילות, וזה על ידי הוי"ה דע"ב דיודי"ן.

ובתיבת יהו"ה שהיא הזקיפה הא', תזקוף, ותכוין כי על ידי אלו הנשמות אתה מעלה את המלכות למעלה בסוד מייך נוקבין, ותכוין ותזקוף את המלכות על ידי הוי"ה דע"ב דיודי"ן כנזכר.

ואחר כך בכריעה ב' דמגן אברהם, תכוין להוריד עליך בחינת הנשמה מן הבריאה, על ידי הוי"ה דס"ג כנזכר למעלה, ואחר כך תזקוף על דרך הנזכר למעלה.

מתוק מדבש

כוונת כריעה וזקיפה ראשונה

ואחר כך ר"ל אחר שהעלית במחשבתך קודם אדנ"י שפתי תפתח את ג' עולמות ביי"ע יחד עם הנר"ן שבהם, כל עולם לעולם שלמעלה ממנו, וגם קבלו כולם הארה מן המלכות דאצילות, וקבלו על ידי זה תוספת קדושת שבת, אז תתחיל תפילת העמידה, ותכוין בכריעה הראשונה אשר בתיבת ברוך בתחילת ברכת אבות כנודע, להוריד ולהמשיך עליך מהמלכות דאצילות את כח הנשמות ההם אשר הם נפש דאצילות, ר"ל שתוריד עליך את תוספת קדושת השבת מבחינת נשמה לנשמה שהיא חיה דאצילות, ותמשיכה רק מהמלכות שהיא נפש הפרטית דאצילות (ומי' שנודעו זה הלאו שיהיה מי שיוכל לזכות לנפש לאצילות), וזה תמשיך עליך בכריעה הראשונה על ידי הוי"ה דע"ב דיודי"ן כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י שהיא נשמת האצילות.

ובתיבת יהו"ה שבתחילת ברכת אבות שהיא מקום הזקיפה הראשונה תזקוף, ותכוין כי על ידי אלו הנשמות ר"ל ע"י בחינת חיה שהמשכת בכריעה ראשונה תוספת קדושת שבת מהנפש דאצילות, אתה מעלה וזוקף את המלכות דאצילות שירדה בגלות בעולם הבריאה, ועתה תעלה אותה למעלה באצילות בסוד מייך נוקבין, ר"ל שבחינת חיה הנזכרת תהיה בבחינת מ"ן אל המלכות שתוכל לעלות אל האצילות (עיין סידור ר"ש ג' הכריעות), ותכוין ותזקוף את המלכות אל האצילות על ידי הוי"ה דע"ב דיודי"ן שבאצילות כנזכר לעיל בכריעה ראשונה, (ועיין גם בסידור הרש"ש ס"ב דף קיא ע"א בסיום כוונת ברכת שים שלום בל"ג עמ' כו אות יג).

כוונת כריעה וזקיפה שניה

ואחר כך בכריעה שניה דמגן אברהם, תכוין להוריד ולהמשיך עליך בחינת הנשמה מן הבריאה, ר"ל שתמשיך עליך בחינת תוספת קדושת שבת מבחינת הנשמה שמעולם הבריאה על ידי הוי"ה דס"ג כזה, יו"ד ה"י וא"ו ה"י, שהיא נשמת

חלק שרישי

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ח

דע כי צימות החול יורדים העולמות למטה ממדרגתם צבי"ע עד שיפור שיבא א"ח במקום נוק' דאלי'. וכל זה לצורך הבירורים. וע"י תפלתנו בימי החול עולים קצת מדרגות כמו שמבואר אללנו בסדר של חול. והן טחה קודם מנחה דע"ש כבר עלו העולמות מאיליהן עד שיפור עלייה ימי החול ע"י הפילותינו. ועכשיו ע"י הכוונה שיכין קודם ה' שפתי חפחה כמו שיבצ' עולים העולמות לגמרי במקומם האמתי עד שיגלה א"ח דאלי' צביצורא דא"ק. וצ"י הכריעות והזקי' והכוונה שיכין בהם במש"ק עולים למעלה ממדרגתם לקבל חוספת שבת :

ועניין כללות כוונת מנחה היא בסדר תפלת שחרית דחול ממש. אלא שבחזרה כיון להמשיך גם כחרים דנה"י דיסו"ת. והנה מוחין דעיבור ויניקה וו"ק גדלות לא נסתלקו מחפלת שחרית. והן טחה בעמידה נשלים הגדלות. וכבר כתבנו בסדר של חול דעניין עיבור ויניקה וגדלות דז"א דחול הכל הוא מנה"י דיסו"ת הכלול מה' פרלופים וי' היות אשר בכללות נק' ל' דללס. וכנגדו יש פרלופף חג"ת הכולל י' היות ונק' ל' דללס וכנגדו יש פרלופף חב"ד הכולל י' היות ונק' מ' דללס. וכולם בכללות נק' צינה דז"א. וכמו שמבואר כל זה בשער פקרי הללס ובש' המוחין ובכמה מקומות וכבר מבואר בס' עולת חמיד דבמנחה עש"ק נכנס ל' דללס שהכוונה פשלוס גדלות דחול שהוא כללות נה"י דיסו"ת ואח"כ ע"י קבלת שבת וע"י תפלת ערבית וקידוש נכנסים ל' דללס דהיינו פרלופף חג"ת הכו' דיסו"ת, בקבלת שבת פירקן תחאין דל' דללס דיסו"ת שהם נה"י דחג"ת הכוללים דיסו"ת. וע"י ברכו פרקין אמלעיים דל' דתבונה שהוא חג"ת דחג"ת הכולל דתבונה. וע"י ופרום ויכולו דחוך העמידה דליל שבת פירקן אמלעיים דל' דללס שהוא חג"ת דחג"ת דיס"ס. וע"י ויכולו שלאחר העמידה פירקן עליונים דל' דללס שהוא כחב"ד דחג"ת דתבונה. ובקידוש פירקן עליונים דל' דללס שהוא כחב"ד דחג"ת דיס"ס. וכל זה שכתבנו הוא בחיטויות. וכנגדן לריך להסלים ל' דללס הכו' במנחה בפנימיות ג"כ וכן ל' דללס ג"כ בפנימיות. וזה סדרן בק"ש ובעמידה נכנסים פרקן תחאין דל' דיסו"ת שהוא נה"י דחג"ת. וע"י ברכה מטין שבע פרקין

סידור תפלה להרש"ש

חמטניים דל' שהם חג"ח דחג"ח דיססו"ת. וע"י הקידוש פירקין עילאין
דללם שהם כחצ"ד דחג"ת דיססו"ת. זהו כללות עליות ליל שבת. ונבארם כל
א' במקומו בפרטות :

קודם כל דבר יאמר. לשם יחוד קיב"ה ושכינתיה **יאהרונהי** צוחלו
ורחימו **יאההויהה** ורחימו ורחילו **איההויהה** ליחדא שס
יה או"א **נוה** זו"ן בימודא שלים יהוה בשם כל ישראל :

בואו ונצא לקראת שבת מלכתא. לחקל
תפוחין קדישין :

יילא לשדה ויעמוד במקום גבוה ויחזיר פניו ללך מערב. ובסקיעת החמה
יסגור עיניו וישים ידיו על החזה ימנית על השמאלית ויעמוד באימה וזיראה
כצומד לפני המלך לקבל סוספת קדושת שבת. ויכוין כי חק"ל גימט' הויה
אסיה הויה אדני **יאההויהה יאהרונהי** גם מילוי ד' שמוס עס
עשר אותיות הויה גימט' חק"ל. **יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי**
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה גם ס"ג וי' אותיותו יוד הי
ואו הי ושם אדני גימט' חק"ל.

וישים לכנגד עיניו ד' שמוס עסמ"ב שהם צחי' אבי"ע :

יוד הי ויו הי אלילות

יוד הי ואו הי צריאה

יוד הא ואו הא ילירס

יוד הה וו הה עשייה

מזמור לקוד הקבו גימ' י"ג יכוין להמשיך מי"ג ס"ד דא"א דעשייה

ג' הויות דב"ן שיש בפשוטס י"ב אותיות וע"ה י"ג :

ליהוואנהי יאהרונהי יוד הה וו הה יוד הה וו הה

יוד הה וו הה

יוד הה וו הה

יכוין צהויה זו שהיא דב"ן

ויכוין להמשיך הג' ב"ן סנו' צהויה דב"ן זו שהיא צגבורות דדע"י דפרלוק
חב"ד דעשייה. ואז יכוין להטלות פרלוק. כתר דעשייה צדמ"י וננ"י דל"י
ואח"כ

הקדמת מנחת ערב שבת

סידור חלק ג

דוקא ביום, שתיכף אמר רז"ל והענין הוא כי בליל שבת וכו'. גם בליל נראה דלאו דוקא, דלעיל מזה בסוע"א כתב רז"ל, דע כי כל מה שאנחנו מתקנים למעלה ע"י תפי' בימי החול נעשה הדבר ההוא עצמו מאליו ביום השבת וז"ס מה שאנחנו קורין אותו תוס' השבת עכ"ל. ותוס' שבת ודאי מבעו"י הוא ולא בלילה, ועיין שה"כ דס"ד ע"ג ד"ה הנה שכתב שהיא בעת קב"ש ע"ש. ורבנו שאמר קודם מנחה עיין בשער מאמ"ר דל"ז ע"ד שכתב מסוף שעה ה' של יום ה' מתחילין העולמות עליה אחר עליה ע"ש. ומבואר בדברי רבנו כאן שהם ג' הדרגות. עליית העולמות מאליהן כשיעור החול (מתחילת שעה ה' עד לפני מנחה), אח"כ ע"י הכוונה לפני מנחה עולים עד מקומם האמיתי (שקודם החטא), ואח"כ ע"י כריעות וזקיפות דמנחה עולים למעלה ממדרגתם לקבל תוס' שבת.

שם **עד** שיעלה א"א דאצילות בטבורא דא"ק. אם נקח דברי רבנו כפשטם משמעות דבריו הוא לכאורה שירידת העולמות שגרם אדה"ר היא רק לאבי"ע, אבל א"ק כדקאי קאי. ועכשיו שעולים העולמות לגמרי במקומם האמיתי כמ"ש רבנו אז יגיע א"א לטבורא דא"ק. ומשמע שהעולמות ירדו למטה מטבורא דא"ק כל ימות החול וכמ"ש רבנו בסמוך שהירידה הגיעה שא"א יהיה במקום הנוק', ועכשיו שעולה לנה"י דא"ק שזהו עיקר מקומו ממילא גם הנוק' תהיה במקומה שהיה בו א"א. וקשה לפי מה שמבואר באורך בהק' רחוקה"ג שתיקון בינה דזו"ן בחול הוא ע"י ישסו"ת שמזדווגין, וגם מזדווגין פר' בינה דזו"ן דא"ק המלוכשים בתוכם ומתקנים פר' הבינה דזו"ן דאצילות, וכן הוא בשאר הפר'

דע וכו'. כאן מדבר בעליית העולמות מכח קדושת השבת ממקום שירדו אליו בחול בחטא אדה"ר, שהאצילות ירד למקום שהיו בי"ע, ובי"ע ירדו עוד למטה ממקומם הנז'. וזה חוץ מירידה ועליה שנוהגת בכל יום כנז' בהקדמת הקרבנות בנה"ש. ואח"כ כתב שבמנחה יש המשכת מוחין מישסו"ת כרגיל ושוב קבלת ה"ל"מ וזה לאחר שעלו העולמות, שעליה דבר אחד וקבלת המוחין דבר א', וכמ"ש רבנו בנה"ש בתחילת סדר ביאור מועדי רגל **וזהו שכתב** בסמוך "עלו העולמות מאליהן" שהעליה אפשר להיות שלא על ידינו אבל המשכת המוחין צריכה להיות דוקא על ידינו. (עיין תו"ח זיע"א דכ"ד ע"ב ודקס"ז סוע"ב) [והרב פת"ע בדף ח' סוע"ג ודכ"ח סוע"ב, וכן כתב בש"ש דפ"ב ע"ד אות י"ג, שעליית בירורי המלך הז' וגם תיקונם נעשה בערש"ק מאליו ע"ש. וקצת תימה נראה הדבר שיהיה תיקון כל בירורי המלך הז' לעולם שלא על ידינו ומלך שלם מז' המלכים כולו בכללותו נתקן מאליו ואין לנו קשר כלשהו בתיקונו. ועיין בר"פ ח"א בקונטרס סוד ישרים סימן ד', ועיין לקמן מה שרשמתי על תפלת שחרית ד"ה ולכלול וכו' ומה שציינתי שם על קנין פירות עמוד ט"ו וש"ש על ע"ח שכ"ג דע"ט ע"ב ד"ה ברם וכו'].

ומ"ש עוד רבנו שעולין מאליהן עד שיעור עליית ימי החול, אפשר שנתכון למשרז"ל בשה"כ דס"ג רע"ב וז"ל, מה שנעשה בימי החול ע"י תפי' נעשה ביום השבת מאליו והענין הוא כי הנה בליל שבת טרם שיתפללו בני"י תפילותיהם נכללים כל העולמות ג' בג' וכו' וכו' ע"ש. והגם שרבנו אומר שהעליה מאליהן היא מקודם מנחה ורז"ל אמר ביום השבת, לאו

צדק ושלוש דס"ו רע"א הנו"ל. ובעניותי רציתי לומר שאולי העליות הנו' קודם מנחה אינם עליות עיקריות. חוץ ממה שדקדקנו, עוד בה בהגהה דשבועות אמר העליה היא עד שנשארים י"ד מדרגות בינם לבין החול, ואילו לפני מנחה נאמר שמגיעים כבר לרום המעלות. ומוכרח לומר שהעליה הזו שבזמן מנחה היא רק למטרת קבלת תוס' קדושה ואין העליה קבועה. אולם לשון רבנו לא נראה כן. (גם נראה לכאורה ממרוצת לשון רבנו כאן שכאלו עליות דעמידה לקבל תוס' שבת הם לאותם העולמות שעלו לפני העמידה, ואילו בתו"ח זיע"א דק"ל ע"ב [שהביאו המגיהים זלה"ה בסידור שחרית דף נ"ג ע"א] נראה שהם בחינות שונות ויש לעיין שם דק"ל ע"א).

שם. **וענין** וכו' כסדר תפי' שחרית וכו'. מה שדימה אותה לתפי' שחרית ולא לתפי' שאר המנחות, עיין קנין פירות עמוד ו' ועמוד ז' ע"ש.

שם. **אלא** שבחזרה יכוין להמשיך גם כתרים וכו'. יש לשאול לכאורה במה שאומר רבנו לכוין המשכתם במנחה. כיון שעומדים הכתרים דנה"י ליכנס היום במנחה מדוע לא ממשיכים הקט' והו"ק דגד' שלהם בק"ש דשחרית כמו שמכוונים על כלים אמצעיים דמנחה ועל כתר דר"ח ולא מצינו זה בסידור. ואם נאמר בגלל שאין להם תפילה בפ"ע לא כן כלים אמצעיים וכן בר"ח שיש בו מוסף, ע"ז עצמו יש לשאול למה לא תקנו להם תפי' מיוחדת כמו שתיקנו בזמנים אחרים. וי"ל בדוחק. שו"ר בסידור שחרית בה' אלקיכם אמת ובסידור כת"י ח"א עמוד 423 ובצו"ש דכ"ז ע"א.

שם. **אלא** שבחזרה וכו' כתרים וכו'. בענין הכתר הזה עיין להרב פת"ע ז"ל מ"ש בדס"א וס"ב וקיצור דבריו הוא, שכל המוחין הנמשכים בו' ימי החול הוא מבחי' נה"י

תיקונם ע"י זו"ן דא"ק המלוכשים תוך א"א דאצילות ע"ש כל הסדר מד"ד ע"ב ואילך. ואם נאמר שבחול לא מלביש א"א דאצילות לא"ק מהטבור שהוא מקום הזו"ן דא"ק איך יבוא תקון נשמה לזו"ן. ואם נאמר שגם א"ק כביכול ירד עם האצילות ועכשיו עולה א"א עד מקום שהיה טבור דא"ק קודם הירידה שהיא היתה בחטא אדה"ר כמשרז"ל בשער מאמ"ר פ' קדושים, ובמה כחו גדול כ"כ שיגרום ירידה כזו שתגיע לגבהי מרומים (עיין מה שרשמתי בבאתי לגני ח"ג דפ"ד ודקי"ט ע"א ד"ה וכן) שו"ר מ"ש בתו"ח זיע"א בד"ז ע"ב וקי"ז ע"ב ד"ה עוד וקכ"א ע"ב ע"ש ואולי יובן קצת ובמקום גבוה אין לדבר הרבה וא"ש את"מ והרי"ע.

עוד יש לדקדק במה שרבנו אומר שכ"ז הוא לפני אד' שפתי תפתח ובסידור שם כתוב שאז יעלו אל שרשם העליון שבאבי"ע ונרנח"י דא"ק ולא אמר עד הטבור כמ"ש כאן. ונלק"ד אפ' שמ"ש בסידור אבי"ע ונרנח"י דא"ק היינו דזו"ן דא"ק והם מה שקרא אותם שרשם העליון, ודוחק. אמנם מ"ש בשער מאמ"ר דל"ז רע"ד שאם לא היה אדה"ר חוטא היו עולין העולמות תכלית העליה והוא שעולם האצילות היה עולה כפי מקומו הראשון שהוא במקום א"ק והיה חוזר כל המציאות אל שרשו הא' ע"כ ע"ש, נלע"ד שאין זה ענין למ"ש שרשם העליון שבאבי"ע דא"ק, ודייק לומר העליון ולא אמר הראשון, כי השורש העליון נלק"ד כמ"ש דהיינו מ"ה וב"ן דא"ק שמשם נאצלו מ"ה וב"ן דאצילות. והראשון הוא שורש המ"ה והב"ן עצמם דא"ק, והכי דייק לענ"ד לשון שער מאמ"ר הנו' וא"ש את"מ. ועיין צו"ש דס"ו רע"א [בנד"מ סוף עמוד פ"ד] ולא הבנתי דב"ק לע"ע בעוה"ר. גם יש לדקדק שכאן אומר רבנו שע"י הכונה של קודם מנחה עולים לגמרי עד שיהיה א"א בטבורא דא"ק, ואילו בהגהתו בשה"כ דרוש שבועות כתב במנחה מתחילים לעלות ובל"ש גומרים. ועיין

הס בגי' שלש מאות יוד פעמים ה"הסס בגי' מאתים יוד פעמים ה"א
 סס בגי' ק"ך ושלושה יוד הס בגי' כח"ר. והענין הוא כי ג' י"ה
 הם שלשה מוחין והם למעלה בבחינת הכתר של הנקבה כי כל
 בחי' מוחין שלה הם משם י"ה כטודע אלטו. ואם נלמד כהר עס
 אמן הריהל בגי' אשת"י כי אז נקרא אשתו. אח"כ תקח שלשה מילויים
 בלבד (א) כזה יה"א גם תקח שני אותיות מילוי' אות יו"ד והם
 רד והרי הכל ודיה"א והס בגי' כ"ז ולפי שהשלש יודין אין
 במילויים שיטי לכן די לנו אם נקח מילוי' א' לבדו אבל באות ה"א
 יש ג' שינויים במילואה ולכן אנו לוקחין שלשה שהם יה"א והנה
 אם תבאר תשי"א שהוא אשתי עס כ"ז יהיה הכל בגי' שלהבת
 והרי תבאר איך משם י"ה יולאת זו השלבה והוא כסוד ב' מוחין
 של א"י המהפשטים תוך נח והוד כטודע וחמיון להמשך משם
 השלבה הזו כדי לנרש הקליפות. גם דע כי אותיות שלהב' הם
 אותיות שבת לה' שהוא סוד עליות שבת ש' בת ג' שהיא המלכות
 העולה בנה"י שהם סוד ש' בגי' קיום שבה או כשעולה אל חג"ה
 שגם הם סוד ש' והוא שלהבת י"ה כי ענין השבת קדושתו נמשכה
 מן שם י"ה שהוא א"י כטודע כי השבת נאמר בו כי עיקרם של ז"א
 לפי שעולין ז"ן עד א"י ממש הנקרא י"ה וזו העל' היא הגורמ'
 לאותה השלבה שפרד ותגרש את הקליפה כ"א הנמשך היה
 כרוך על עקבו לא היחה הקדושה יכולה לעלות:

עוד לריך לבין בענין רחילת פ"ו במים חמין בע"ש והעטס
 הוא כי השכינה בימי החול רגליה יורדות מות ועשה רוחלת
 רגליה מאותו הכיטופת שנדבק שם ועולים רגליה שהם הנה"י שבה
 במקום חג"ה ועד"ו נעשה בכל העולמו' כסוד רחלתי את רגלי
 איככה אטנפס אם אחזור להורידה במקום הקליפות. אח"כ לריך
 ללבוש בגדי שבת ג' ודע כי מורי ז"ל הזהירי בענין זה שנאמר
 ונלעד' שגם לכל בגי'א הוא לריך לעשות כן והוא שיהיה ששום מין
 מלבוש וכיוצא בו מכל מה שלבש האדם בימי החול אין ראוי ללבושו
 ביום שבת ואפילו החלוק של שבת אין ראוי ללבושו בימי החול כלל
 גם הזהירי שבעת שחלביש החלוק של שבת בע"ש שאכיון בשם
 קדוש זהיר"א' והוא השם של החלוק של השי"ת כנו' בספר
 פירקי היכלות דר' ישמעאל וטובה זו מעילה מאד אל האדם כדי
 שימשך את הקדושה אליו. גם לריך האדם ללבוש כגדי לכן ולא
 של לנשים אחרים וקבלתי ממורי ז"ל שכפי הצנע וגוון המלבוש
 שבוש האדם ביום שבת בעה"ז כן ממש יתלבש האדם בעה"ב אחר
 פעירתו תמיד ביום השבת וא"ל כי בקבלת שבת פ"א נגלה אליו
 נשמת חכם אחד שנטפר בימיו וראהו לובש שמורים וא"ל לפי
 שבעה"ז היה לובש שמורים ביום השבת שלכן היו מענישים אותו
 שם להלבישו אחר פעירתו בגדים שמורים אף ביום השבת :

ודע כי אין לפחות מן ד' בגדי לבן והם המלבוש העליון והתחתון
 והאזור אשר על לבושו התחתון והחלוק אשר על כשרו.
 וראיתי למורי ז"ל בימי החורף היס לובש ביום השבת מפני הנינה
 מלבוש א' של בגדי ארנמן תחת המלבוש הלבן העליון ולא היה
 חושש רק לשיהיו לו ד' בגדי לבן שהם לבוש העליון והתחתון ואזור
 והחלוק כגיל. וכן כיוצא בזה ומספר ד' בגדים אלו הם כנגד ד'
 אותיות שם הוי"ה כנו' כס"ה כסוד ח' כגדי כטודע ד' של ז"א
 ארני' וד' של לבן יהוה ואלו ד' בגדי לבן הם סוד בגדי עו' הכריא'
 הנו' בחי' בהקדמה דמלכא לבש לבושין דבריא' ביומא דשבתא ודע
 כי אלו הבגדים הם בחי' אור המקיף מבחוץ והוא סוד המלבושים
 כמבואר אלטו בחפ"י שחרית בברכ' מלביש ערומים יע"ש. וטרם
 שנבאר ענין קב"ש נבאר כמה מיני דרוש' בענין השבת ותוספת
 שבת. ואחר כך נחזור לבאר ענין קבלת שבת בשדה הנה ענין
 טוס' נשמה שנתום' בשבת הוא כי לריך שהכוין כי אותה הקל' הנק'
 וטובה לו סניב והיא סוד קל' נוגה אשר ביום שבת מהקדש' מקלטה
 והוא ענין סוד טוס' קדושה ועיין במ"ש בס"ה בפ' ויקהל בר' ר"ג

פ"א בזה' עוד ענין טוס' שבת דע כי כל מה שאנו מתקנים
 למע' ד' ע"י חפי' בימי החול נעשה הדבר ההוא עלמנו מאלויה
 ביום השבת וז"מ מה שאנו קורין אותו טוס' השבת והוא כי
 הנה בימי החול אנחנו מעלים העולמות אל מקום הפנוי שבין
 כל טולס ועול' וכשבת נעשה הדבר הזה מאליו ואנו מעלים
 לשלם הג' התחטוטים במקום שהיה הג' העליונו'. ולמטה בענין חקל

תפוחין יתבאר ענין המק' הפנוי מה ענינו :
אם תשיב משבת רגליך כו' כבר הודעתך איך מה שנעשה
 בימי החול ע"י חפלה נעשה ביום השבת מאלויה (ו) והענין
 הוא כי הנה כלל שבת ערש שיסתללו בגי' תפלויותם כללנין
 כל העולמות ג' בגי' כ"ד נה"י דעשיה נללנין ועולין בחג"ה
 דעשיה וחג"ה בחכ"ד דעשיה. וחכ"ד דעשיה בנה"י דיורה ונה"י
 דיורה בחג"ה דיורה כו' וכעד"ו עד רוס המעלות ומלא כי
 בהעשות הדבר הוא נשאר מקום דנה"י דעשיה ריקס ומקום
 אייר פנוי והמקום הזה הוא המקום שאנו קורין אותו שיעור
 תחום שבת. ומלא כי ע"י הכללות אלו העולמות כל התכלית (ו)
 הוא לנורך נה"י דעשיה שיסתלקו למעלה וישאר ביניהם ובין
 המקום של הקל' מקום אייר פנוי ביניהם שלא יתאחו הקל'.
 והטעם הוא כי הנה"י הנה הם ירכין לבד מגופא אשר שם
 הוא עיקר אחיות החילונים והרי זה דומה למי שמרים וטוא
 רגליו למעלה שלא יטנפו רגליו בטיע וחמ"ש אם תשיב משבת
 רגליך ר"ל אם תשיב רגליך למע' מסבת השבת וכטודע כי
 הרגלים הם נה"י כי אלו נחוספו מחדש בו כי עיקרם של ז"א
 אינו רק ו"ק חג"ה נה"י ונפעלו ונעשו בחי' חכ"ד חג"ה והולך
 להתחד' מחדש כבו' טוס' את הנה"י. ועת' ביום שבת חוזרין
 אלו הנה"י לעלו' ולשוב למע' אל מקומם ולהכלל שם ואמנם
 היולא מחוץ לתחו' הוא גורם אדרבא איך מכל זה :

היוצא מחוץ לתחום כבר נה"ל מה ענינו הוא פנוי והנה
 חפ"י למד' תחומין דאורייתא עב"ו פטור הוא ממיט'
 והטעם הוא לפי שהוא מוליא את עלמנו מחוץ לתחום הקדושה
 שהוא שיעור ב' אלפים אמה ב' מילין (ה) כמ"ש אלטו ואינו פוסק רק
 את עלמנו שהוליא את עלמנו מחוץ לתחום הקדושה אל מקום הקל'
 אבל העושה מלאכה ביום השבת חייב מיתה לפי שגורם אל הקל'
 הנקרא מלאכת חול להבנש אל תוך קדושת שבת וגורם רע לו
 ולזולתו ולכן עונשו גדול מאד (ט) וז"מ מתחילה מות וימת והוא מלשון
 חלל כטודע בהקדמת דפ' בראשית כי מכניס את הקל' לתוך החלל
 והמקום של הקדוש' סניק' שבת וזהו לשון חילול שבת. (א) טעם למה
 כל השבת הוא כסוד שביעית והוא נקרא שביעי' דע כי הנה בכל
 עו' מד' עולמות אבי"ע יש י"ס והם י"ס דעשיה וי"ס דיורה
 כו' והנה סדרן הוא זה כי הנה' ספי' עליונות שבבריא' יש להם
 היכל א' כולל ללשבת ונק' היכל ק"ק דבר' ועוד יש י"ס היכלות אחרות
 לו' ספי' האחרים מחסר עד היסוד אבל ספי' המלכו' דבריא'
 אין לה היכל בפ"ע. אמנם היא יורדת למטה כהיכל ק"ק דינ'
 אשר עומד תחת הכריאה וכעד"ו בכל עו' ועו' כ"ד מנ' דאל'י'
 בהיכל ק"ק דבר' ומל' דבר' בהיכל ק"ק דיורה כו' וכעד"ו
 כבולס והנה ביום שבת מתהפך הסדר ונעשה הפך מן הנה' כי
 אדרבא היכל ק"ק' בריאה המעלה באל' ומתהפך להיות אל' ממש
 ואז נשארים בבריא' ז' ספי' תחתונ' בלבד וכן היכל ק"ק דינ'
 מתעלה ומתהפך אל הבר' ממש ואז נשארו ז' ספי' בלבד בינ'
 בו' היכלין לפי שהמלכות דיורה היא בהיכל א' עס ג"ר של עשי'
 ומלא שאינם רק ז' היכלין לבד וכעד"ו בכל ד' עולמות אבי"ע
 וכן בכל בחי' פריעיות שבת העולמות כנו' וכולם הם ביום שבת
 כנו' ז' לבד כי הנ"ר שכל עו' ועו' וכל בחי' ובחי' הם מתעל'
 כנו' והוא הטעם שכל שבת הוא כסוד שביעית (ו) ענין השבת יא'
 יש בו ב' בחי' בחי' ז' ובחי' י"ג הבחי' הא' שהיא בחי' הו'
 הוא באופ"ו כי הנה תבאר במקומו רבי' כי ראשית העשי'
 הוא ממש סוף היורה ועד"ו בכל עולם ועו' והנה ביום שבת
 עול' ג"ר דעשי' ונכללין בתלכות דיורה ונשארו עששים ז"ת
 בלבד כי הג' ראשונות נעלמו ונכללו תוך המלכות דיורה ולא
 נשארו בגלוי רק הז"ת בלבד. והנה כאשר עלו ג"ר דעשיה
 ביורה אין הז"ת דעשיה נשארים במקומו' הא' ממש כי גם הם
 עולות אחר מדרגת ג' ראשונות ועולות ממותם ממש. המשל בזה
 חכ"ד נעלמו במלכו' דיורה וחג"ה דעשי' בחכ"ד ונה"י בחג"ה
 ומלאו מקום נה"י דעשיה פנויים וריקנים לגמרי וכעד"ו בכל
 עו' ועו' כי ג"ר דיורה עלו במלכו' דבריא' וג"ר דבריא'
 במלכו' דאל'י'. וענין זה יתבאר לך כמה שהודעתך כי ראש הבר'
 הוא עלמנו סוף האל'י'. וכן בכל עו' ועו' וכמו שהענין הזה טוב
 בכל

הגהות וביאורים: (א) ט"ה של ה' : (ב) עיין דברי שלום דף ו' ע"ג טל"ה ג' : (ג) ספ"ה פ"ד משנת השבת : (ד) עיין נ"ש דף ח"א ט"ב ט"ה ל"ג ועיין חו"ה
 ד"ו פ"ב ודף ר"א פ"א ודף י"ב פ"א ט"ה ו' ובדף ל"ו ע"ב ד"ה וחס"כ : (ה) עיין חו"ה דף כ"ד ע"ב ט"ה ח' : (ו) עיין חו"ה דף ר"ז פ"א ט"ה כ"ס :
 (ז) ט"ה כל התפלות : (ח) עיין נ"ש בשאלות להבחי' התערב דף כ"ח ע"ב ובדפים ויילג בדף ל"א ע"ג טל"ה ס"ה ו"ל בענין כו' ויותר מה שיקשה לנו בצימור
 כ"ס תחום שבת מדרבנן שיעור ט"ה מילין ט"ו והרי אמרו אלפים אמה מיל שיעור תחום שבת ולא ג' מילין כת"ס כ"ס ע"ל בע"ל ש"ב בבל ד"כ
 פ"א שורה א' שכתב ולכן נגזר חז"ל אלפים אמה דרבנן שהוא מיל אחד : (ט) כדי להמליך ולחזור כקדושה פ"ה בהקדמה לשער השבת כ"א פ"ב וכן היא
 לתמן סוף פ"ב : י' כ"ב א"מ וז"מ התפלות השכינה בשבת שהיתה נגלות בחיל ועשה חורה למקומו ז"ל : יא' ספ"ה בהקדמה לשער השבת פ"א :